

Akif Emre'nin ardından

Fahrettin Altun

31 Mayıs 2017

<http://www.sabah.com.tr/yazarlar/fahrettinaltun/2017/05/31/akif-emrenin-ardindan>

Kaçtır Akif Emre hakkında yazmak için oturuyorum bilgisayar başına.

Defalarca denedim, bir türlü muvaffak olamadım.

Ya yüreğim elvermedi ya kalemim kifayet etmedi.

Galiba adı "vefeyat" olan bir yazı yazmak, Akif Emre'den geçmiş zaman kipiyle bahsetmek beni çok zorladı, elimi kolumu bağladı.

17 yıl önce tanıdım Akif Emre'yi. Yeni Şafak'ta yazıyor, Kanal 7'de çalışıyordu.

Yöneliş Yayınları'nda editördüm.

"İzler" isimli kitabını yayına hazırlamıştım.

"İzler" in ardından "Küreselliğin Fay Hattı" geldi.

Akif Emre o gün kimdi ise, sonrasında da o oldu.

İyi bir entelektüeldi... Kalem keskindi... Suyu sertti... Özgüven sahibi bir Müslüman'dı.

Sonra mesai arkadaşlığımız başladı.

Amerika'dan dönmüştüm. AK Parti, iktidardaki birinci yılını doldurmuştu. Uzun tartışmaların sonunda Yöneliş'i kapatmaya karar vermiştik. Bir yandan bir dost ocağını, öte yandan işimi kaybetmiştim.

Akif abi o vakitler Küre ve Klasik yayınlarının genel yayın yönetmenliği vazifesini üstlenmişti. Beni aradı, buluştuk. "**Gel, beraber çalışalım**" dedi. "**Olur**" dedim, 3 yıl beraber çalıştık. İyi kitaplar bulduk, güzel işler yaptık.

Çocukluğunun Kayserisini, gençliğinin Fatihini, yetişkinliğinin Bosnasını çokça dinledim ondan. İstanbul'u, yakın çevresini gezdik beraber.

Ne yazık ki Akif abinin kadrini, kıymetini bilemediler. Yayınevini üç-dört kişinin sözümona bilim ve sanat telakkisine teslim etmediği için onunla yollarını ayırdılar.

Mesai arkadaşlığımız bitti ama dostluğumuz bitmedi. Bağımız zayıfladı ama muhabbetimiz devam etti. Ona olan saygım hiç eksilmedi.

Zaman zaman bazı meselelere farklı baktık. Kritik zamanlarda aynı noktada buluştuk. Yerli ve milli çizgiden taviz vermedi. Dosdoğru durdu.

Benim, adına "**postmodern sapma**" dediğim ve ne yazık ki birçok yol arkadaşıyla birlikte benim de bir dönem duçar olduğum teşevvüş haline hiç kapılmadı.

Türkiye'nin başına bela olan şer odaklarını prematüre hallerinde bile doğru teşhis etti. Bir siyasal gelenek ve fikir akımı olarak İslamcılığı esas aldı.

Onun içinden konuştu. Sahici sorular sordu.

İthal sorularla, sipariş meselelerle vakit kaybetmedi.

En üzüldüğüm ve de kızdığım husus, Akif Emre'nin ölümünün ardından onun gibi dava derdi olmayan, aşağılık fırsatçıların onun yazılarını cımbızlayıp oradan bir siyasal pozisyon üretmeye kalkmaları.

Bir kez daha "**Erdoğan düşmanlığı**" için malzeme devşirmeye çalışmaları. Gezi kalkışması başladığında Amerika'daydım.

Olayların başladığı ilk saatlerde yazışmıştık.

Batılıların Erdoğan'ı gözden çıkardığını, onu indirmek için kirli bir planı devreye soktuklarını karşılıklı olarak dile getirmiştik.

17-25 Aralık'ta da, 6-8 Ekim ayaklanmasında da, diğer bütün kuşatma harekâtlarında da yeri belliydi.

Hakkında çok şey yazıldı. Güzel sözler sarf edildi. Eminim daha çok şeyler yazılacak. Dostları, fikirdaşları onu daha çok anlatacak.

Güzel insandı. İyi adamdı.

Mekânı cennet olsun...